

Men samtidig med denne Propaganda maa gaa en Undersøgelse af, om der ikke er andre væsentlige Hindringer for Sagen, som maa ryddes til Side, eller dog betydelig formindskes, inden det kan nytte paa ny at føre Kvindens Valgret og Valgbarhed frem i Rigsdagen.

Af Indenrigsminister *Hørrings* Udtalelser under Sagens Behandling i Folkethinget vil man have faaet det bestemte Indtryk, at hans *Hovedgrund* til at modsætte sig Lovforslaget — endog med de Ændringer, hvorved man, til ingen Nytte, søgte at imødekomme ham — var, at Kvinden ikke, efter hans Mening, var i Besiddelse af den *Selvstændighed*, der maatte anses for en nødvendig Forudsætning. Herved sigtes vel bl. a. til, at gift Kvinde er umyndig. Lovarbejdet for gift Kvindes formueretlige Ligestillelse med Manden bør derfor uden Tvivl genoptages i Rigsdagen. Et Fremskridt paa dette Omraade vil lette Fremskridtet i Retning af Kvindens Valgret. Lovarbejdet for en Reform af den ægteskabelige Formueret gik istaa i Rigsdagen i Slutningen af 1888, dels fordi man da endnu ikke rigtig var kommen ind i den Reformperiode, hvori man da vel nu maa være, dels fordi jeg — den eneste Forslagsstiller — ikke var Jurist; og om man end føler at have den soleklareste Ret, kan en Ikke-Jurist dog ikke tage Kampen for Retten op imod juridiske Modstandere i en saa vanskelig Sag som denne. Nu er imidlertid Højesteretssagfører *Sv. Høgsbro* Medlem af Folkethinget. Et Lovudkast af ham findes trykt i „Kvinden og Samfundet“ 1891, S. 14—15. Det kom tilsyne under en Fejde mellem ham og mig. Da jeg læste det, gik det op for mig, at vi var enige i alt væsentligt. Vor Fejde havde for Størstedelen kun været en Strid om Ord. Derfor svarede jeg ikke. Lad ham, som den Gang beholdt det sidste Ord, nu sige det første i Folkethinget! Den første Løbegrav til Belejringen af Landstingets Fæstning, hvori Kvindens Valgret sidder fængslet, vil da være anlagt.

Arbejdet for Kvinders udvidede Rettigheder maa ikke hvile, fordi det har Modgang til en Tid. Stilstand er ellers Tilbagegang. Kun maa der skiftes med Arbejdet. Maa Lovarbejdet for Valgretten foreløbig hvile, bør Kvindesagen tages op paa andre Punkter. Og *Formueforholdet mellem Ægtefæller* er uden Tvivl vel skikket til nu at bringes under Forhandling i Rigsdagen. Til Udgangspunkt anbefales da det i dette Tidsskrift trykte Forslag.

Fredrik Bajer.

Da Redaktionen har al Grund til Formodning om, at et Lov-